

**Συναξάρι τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Χαΐδως, τῆς ἐκ Χαλκιδικῆς,
+ 1 Σεπτεμβρίου.**

Ἡ Ἁγία Χαΐδω γεννήθηκε στό Στανό στίς ἀρχές τοῦ 19ου αἰῶνος. Ὅταν ἦταν σέ ἡλικία γάμου πέρασε μεγάλο πειρασμό. Ὁ Τοῦρκος ἀγάς τῶν Μαντεμοχωριῶν πρότεινε νά τήν κάνη γυναῖκα τοῦ γιοῦ του. Ἐκείνη σάν γνήσια χριστιανή ἀρνήθηκε ἀμέσως τήν πρότασι τοῦ ἄπιστου κατακτητῆ. Ἦθελε νά μείνη χριστιανή καί Ἑλληνίδα. Φυλακίσθηκε ἀπό τόν Τοῦρκο καί βασανίσθηκε γιά τήν ἀρνησί της. Τότε μέ τήν βοήθεια τοῦ Ἱερομονάχου ἐφημερίου τοῦ χωριοῦ καί παλλικαριῶν ἐλευθερώθηκε καί μαζί μέ τήν χήρα μητέρα της φυγαδεύτηκε στήν Θάσο.

Βρισκόμαστε τότε κοντά στήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Κατέφυγε ἡ Ἁγία μαζί μέ τήν μητέρα της σέ μετόχι τῆς Μονῆς Παντοκράτορος στήν Καλλιράχη τῆς Θάσου. Ἐκεῖ ὑπηρετοῦσε στό Ναό καί ζοῦσε βίο παρθενικό ἀφιερωμένο στό Θεό. Ἀγωνιζόταν καθημερινά μέ αὐστηρή ἄσκησι καί πολύ προσευχή. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός γιά τόν ὅποιον εἶχε ὑποφέρει, ἦταν γι' αὐτήν ὁ νυμφίος τῆς ψυχῆς της. Σ' αὐτόν ἀφιερώνει τώρα καί τή ζωή της μέ ἰσόβια παρθενία.

Ὅταν πέθανε ἡ μητέρα της, τότε ἀφιερώθηκε ἐξ ὀλοκλήρου στή ζωή τῆς ἀσκήσεως καί τῆς προσευχῆς εἰς τρόπον, ὥστε νά φθάση σέ πνευματική ἐξαῦλωση. Ἐξ αἰτίας τῆς καθαρᾶς ἀγγελικῆς της ζωῆς ἀξιώθηκε οὐρανίων δωρεῶν. Ἀνηράγη, ὑπό ἀγγέλων γιά δύο ἡμέρες σωματικῶς εἰς τόν οὐρανόν. Ὅπου εἶδε τά "ἀθέατα κάλλη τοῦ Παραδείσου". Τοῦτο εἶχε συμβῆ καί στόν μακάριο Παῦλο, ὁ ὅποιος ἠρπάγη ἕως

τρίτου οὐρανοῦ. Ὄταν ἐπέστρεψε σωματικῶς, διηγήθηκε στόν ἱερομόναχο τοῦ μετοχίου Γεράσιμο αὐτή τήν θαυμαστή ἀρπαγή της ὑπό τῶν ἀγγέλων.

Τό ἀσθενές τῆς φύσεως, ἡ σκληρά ἄσκηση κατέβαλαν τήν υἰγεία της, ἄν καί ἦτο ἀκόμη νέα. Ἐτρεχε ὅμως νά συναντήση ὀριστικά τόν νυμφίον της Χριστόν. Τέλος παρέδωσε τήν ἀγία καί καθαρά ψυχή της στόν ζωοδότη Χριστό. Οἱ ἀγγελοι τήν ὑποδέχθησαν μέ χαρά στόν οὐρανό ὡς συνόμιλό της. Καί οἱ ἄνθρωποι στή γῆ τήν ἐτίμων ὡς ἀγία. Ἡ εὐωδία τοῦ σκηνώματός της ἦταν ἀκόμη μία ἔνδειξις τῆς ἀγιότητός της. Ἐνταφιάσθηκε στό κοιμητήριό τοῦ Μετοχίου.